

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Consell delectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

De set en set

Anna Carreras Aubets

La soma, tota teva

“Els que de petits vam anar a una escola amb idees religioses sabem quan intenten conduir-nos i les tècniques que s'utilitzen per a fer-ho i, per tant, reaccionem amb rebuig sense proposar-nos-ho. Aquest sentit el tenim molt desenvolupat.” M'hi reconec sovint, en el que escriu Louis Charpentier. Penso en la manipulació insolent a què ens volen sotmetre els mitjans de comunicació, els polítics corruptes, les superpotències de l'estafa, la publicitat tramposa, les religions malaltes i les putes banderes. Penso, més enllà, en totes aquelles persones sense sentit crític que obren la boca i s'empassen la soma que els farà ser i actuar com la majoria, com la massa amorfa teledirigida en què ens vol convertir el merdós poder. Com sabeu, a la novel·la *Un món feliç*, d'Aldous Huxley, la soma és una droga consumida cada vegada que algú es troba deprimat per eliminar-li qualsevol rastre de dolor. En paral·lel, el govern –l'autèntic camell– controla la població somatitzada, perquè la soma esclavitza a qui la tasta a través de la (falsa) felicitat. Els personatges de la novel·la de Huxley no pensen ni senten res, es comporten de manera automatitzada i, això sí, no estan mai amargats. Una tirania nauseabunda, una discriminació hiperplanificada. Per tant, heu de saber que alguns no ens deixarem somatitzar, que us veiem a venir, que ens foteu fàstic. La soma, tota vostra. No passareu. No ens intoxicareu. Sou escòria i no aconseguireu fer-nos renunciar a la llibertat de pensar i de cagar-nos en el vostre pervers intrusisme. Ho farem des del nostre Falcó Mil·lenari, si cal, i quedareu retratats a nivell còsmic.

EDITORIAL

Una llei contrària a la Unió Europea

■ Hongria va estrenar ahir la polèmica llei anti-LGTBi fent, com s'esperava, cas omís a les advertències de la Comissió Europea. El govern de l'ultraconservador Viktor Orbán tira, doncs, pel dret amb una llei que és contrària a tots els drets i llibertats que ha promogut la Unió Europea des de la seva fundació. I ho fa amb prepotència, segur que, com ja ha passat en altres ocasions, les amenaces de la CE quedaran en paper mullat. Un executiu europeu que diu que està disposat a tallar l'aixeta dels fons europeus al país centreeuropeu, però ni aquesta amenaça sembla haver intimidat un govern hongarès al qual els drets del col·lectiu LGBTBi no l'importen gens.

Orbán, a més, sent cert suport en països veïns de l'est d'Europa, tant de dins de la UE, com de fora, com ara la mateixa Rússia, on els avenços que hi ha hagut en altres llocs del món en aquest camp no han arribat. Més aviat tot al contrari, hi han crescut l'homofòbia i els atacs contra aquests col·lectius.

La situació demostra que, malgrat les amenaces de la CE i del Parlament Europeu, la manera com funciona la Unió Europea no permet, malgrat que hi ha alguns mecanismes, aturar les iniciatives estatals que vulneren els drets en diferents àmbits, com per exemple el de la justícia. Els casos de Polònia, on s'ha co-

artat l'acció judicial, o de l'Estat espanyol, on la justícia actua sovint com un actor polític més, són la prova més evident d'aquesta manca de força de la UE. Un camp que pugui dels diferents estats que la pandèmia ha agreujat quan cada país ha dictat les seves pròpies normes i s'ha tancat en si mateix, abans de buscar solucions comunes en la Unió.

La llei hongaresa discriminatòria contra el col·lectiu LGBTBi contrasta amb la legislació aprovada, per exemple, a l'Estat Espanyol, una de les més avançades del món. Les recents agressions a homosexuals no ens haurien de fer oblidar, però, que encara queda molta feina per fer.

La foto

Alerta. Pedro Sánchez i el president de Lituània, Gitanas Nauseda, han de marxar a correcció de l'hangar de la base de l'OTAN a Siauliai (Lituània) per una alerta d'intrusió d'un avió rus ■ EFE

La frase del dia

Carles Riera

DIPUTAT DE LA CUP

“La corda avui està més tensa que quan vam fer l'acord”

Keep calm

Marc Vicens, que és un dibuixant arriscat, atent a la modernitat, un artista complet i polifacètic, acaba de publicar el seu primer àlbum il·lustrat. N'ha fet els dibuixos i el guió, a partir de la seva experiència com a cooperant al Sàhara Occidental. Membre de les expedicions de la Universitat de Girona que han anat a treballar als camps sahrauís (fa més de 25 anys que es va iniciar aquesta col·laboració), ha participat en la reconstrucció del Museu del Poble Sahrauí i ha conegut de primera mà els esforços d'arqueòlegs i antropòlegs per estructurar la memòria, l'antiga i la més recent, d'una comunitat arraconada “en un dels llocs més inhò-

Esperant el núvol

Josep M. Fonalleras

pits de la Terra”. El resultat és *Esperant el núvol*, un còmic amb una excel·lent factura gràfica, imaginativa i diversa, combinant la immensitat i la minúcia, que és alhora un dietari personal, un relat de la vida quotidiana al desert, una aproximació històrica i una trista constatació (dura, poètica) del destí dels sahrauís, amb “la voluntat de deixar de ser una societat estancada”, lluny del mar, amb la feble esperança que el núvol que ha d'arribar els faci recuperar “la dignitat com a poble”.

Editat pel Servei de Publicacions de la UdG i per Edicions Vitel·la, amb l'ajut de l'Oficina de Cooperació, l'àlbum és un prodigi d'observació, un detallat itinerari

a través de les vivències, les anècdotes, les construccions, els costums, els vestits, les begudes i els aliments, les històries ancestrals, els camells i la picaresca d'un poble que ha hagut de fer front a la devastació i a l'oblit enmig del no-res. La visió de Vicens és un atlas que permet al lector accedir a la totalitat del conflicte i, alhora, un microscopi que permet endinsar-se en la intimitat dels habitants d'aquest espai aspriu i remot, geogràficament i humana. Amb tocs d'humor finíssims, que expliquen el perquè d'una supervivència, té un aire de pietat, de solidaritat sincera, que no amaga una mirada desolada i sàvia al lloc on el temps s'atura, “en una espera infinita”.